

/ — Ἰάκωβος Ταμέτζος μάρτυρας —  
 / — Νικολὸς Μπάκαλος μάρτυρας —  
 / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

## 610

## Διαθήκη

φ. 324<sup>r-v</sup>

/ [Ἐβγα]λμένη ἀπὸ τὸ Φραντζεσκάκη καὶ ὁ πόντος τοῦ μνημορίου τοῦ Χρου-  
 σάκη ἀπὸ Χρουσάκη

Φ 352

/ [+ Εἰς δόξαν τοῦ παντοδου]νάμου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1685/ ἐν μηνὶ Μαρτίου  
 11/ κατὰ τὸ παλαιὸν ἐπειδὴ καὶ οὐ / [δεῖς τῶν ἀνθρώ]πων οἶδεν τὴν τελείωσιν  
 αὐτοῦ οὐδὲ τὴν ἡμέρα οὐδὲ τὴν ὥραν κατὰ τοῦ Κυρίου τὸν λόγον διὰ τοῦτον / [.....] τιν  
 ἀρχόντισσαν κυρία Ἀννεζίνα ἀρχόντισσαν τοῦ ποτὲ μακαρίτην ἀφέντη Τζουάνε  
 Γι / [....]ου εὕρισκομένη εἰς κλίνη κατὰκοιτην ἀσθενῆς μὲν τῷ σώματιν ὑγιῆς δὲ  
 τῷ νοεῖν καὶ φρονήμα / [τι σῶ]ον γὰρ ἔχειν τὸ νοῦ ἀκεραία τὴν γλῶτταν πρὸς λα-  
 λιά καθαρά τὰς ἀκοὰς καὶ τὰς ἐτέρας τῆς / αἰσθήσεις χάριτιν Χριστοῦ μὰ φοβι-  
 ζαμένη τὴν ἀωρία τοῦ πικροτάτου θανάτου μὴν τὴν καταλάβη ἀφ / νίδια καὶ μείνη  
 ἀδιόρθωτην ἐπροσκάλεσεν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριον ἵνα διὰ τῆς τοιούτης /  
 διαθήκης διορθωθήσεται καὶ ἐν μπρώτοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐν χριστιανοῖς τὴν ἐν  
 Κυρίου ἀγάπη καὶ τετε / λειωμένη συνχώρεσιν τοῖς εἰπόντι κατ' αὐτῆς τί ἀγαθὸν  
 ἢ πονηρὸν ἔπειταν ζητεῖν καὶ αὐτὴν τὰ ὅμοι / α παρ' αὐτῶν ἀφήνει δὲ ὁλωνῶν τῆς  
 τῶν ἀρχοντόπουλω τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντην τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου /  
 καὶ τὴν ἐδικήν τῆς καὶ τοῦ μακαρίτην τοῦ πατέραν τος ἀκόμη καὶ ὁλωνῶν τῆς τῶν  
 ἐνκονίων. Ὅθεν λέγειν πῶς τὴν / μακαρίτην τὴν ἀρχοντοπούλαν τῆς τὴν μποτὲ  
 Μπαντεστοῦ τὰ ὅσαν τῆς εἶχαν πουργοταμένα ὅλα τῆς τὰ ἔ / δωσεν ξεχὸς ἓνα  
 πάπλωμα μεταξωτὸν ἡγου καμουχένο ὅπου τῆς λείπει καὶ γράφων ἐδῶ κάτωθεν  
 νὰ τὸ κάμη ὁ υἱός μου ὁ Φραν / τζεσκάκης νὰ τὸ δώσῃν τοῦ ἐνκονοῦ μου τοῦ Για-  
 κουμάκη καὶ τὰ σπίτια ὅπου στέκει μέσαν [[καὶ]] ἀποθανώντα τῆς / νὰ τὰ παίρῃ  
 ὁ ἐγγονάς τῆς ὁ σινιὸρ Ἰακουμάκης ὁ Μπαρόντζης καὶ δὲν τοῦ χρεωστεῖν πλέα  
 ἄλλον τίποτας κατὰ / τὸν νταιριασμὸν ὅπου ἐκάμασιν ἀνάμεσάν τος μὲ τὸν αὐτὸν  
 ἐγγονά τῆς ἀκόμη λέγειν πῶς τὴν μασαρία / ὅπου εὕρισκεται μέσαν εἰς τὰ αὐτὰν  
 σπίτια τοῦ ἐγγονοῦν τῆς εἶναι διπλὲς περισσότερες παρὰ ποῦ / θελε νὰ δώσῃν τῆς

πρώτης της θυγατέρας τῆς ποτέ Μπαντεστοῦς καὶ ἔτσι θέλει ὅτιν ὅλη ἡ ἑμισὴν  
 μασαρί / α νὰ πηγαίνει εἰς τὰ σπίτια τῆς ἀρχοντοπούλας της τῆς κυρίας Ἐγκατερί-  
 νας ἐπειδὴ καὶ νὰ μὴν τῆς ἡδωσεν / ἐκείνης μασαρία καθὼς γράφειν τὸ προικοχάρτιν  
 της ὅτι πὼς τῆς ἀφήνει τὰ σπίτια μὲ τὴν μασαρί / αν τος καὶ οὕτως θέλει νὰ πηγαίνει  
 ἡ ἄνωθεν μασαρία εἰς τὰ αὐτὰν σπίτια καθὼς τοκάρειν. Ἀκόμα λέγειν / πὼς τῆς  
 εἶχεν τῆς αὐτῆς κυρίας Ἐγκατερίνας εἰς τὸ προικοχάρτιν της ἕναν ἀμπέλι ταμένο  
 εἰς τὸν Ἅγιο Ἰωάννη / καὶ ἐπήρασίν της τον διὰ τοῦτον ἀντὶς ἐκείνου τῆς δίνει τὰ  
 δύο κομμάτια τ' ἀμπέλια τὸ ἕνα τὸ λένε τὰ Πασπαράκια καὶ τὸ / ἄλλο τὸ λένε τοῦ  
 Κούρτην στὶς Σίνφωνες ἀκόμα δίνει της ἕνα καμουχὰ ὀξεῖν καὶ μία καμιζόλα παγο-  
 νάτζα ἀκόμα / λέγειν πὼς τοῦ ἀρχοντόπουλουν της τοῦ σινιὸρ Χρυσάκη τοῦ ἀφή-  
 νει διὰ κάποιο χρέος ὅπου ἐπρεντεντέριζεν / ἀπὸ τὸν μακαρίτην τὸν μπατέραν του  
 τὸ μνημα ὅπου ἔχειν εἰς τὴν κιουρά μας τὴν Μητρόπολη εἰς τὴν γυναι / κεία μεριά  
 κατὰγναντα εἰς τὴν κιουρά μας τὴν Ροζάρια καὶ μία καργιόλα σιδερίτικη τὴν πλιά  
 / μεγάλη ἀπὸ τὴν ἄλλην ποὺ εἶχεν τῆς ποτέ της θυγατέρας ταμένη κἀνοντάς του  
 καὶ κοντετζιὸν νὰ τῆς κά / νη μία λειτουργία τὸν κάθεν μῆνα διὰ σωτηρία τῆς ψυ-  
 χῆς της καὶ τοῦ πατέραν του μὲ τοῦτον νὰ στρέφην / τὸ σκρίτον ποὺ κρατεῖν εἰς  
 τὰ χέρια τοῦ Φραντζεσκάκη τοῦ ἀδελφοῦν του ἀκόμα ἀφήνει τοῦ υἱοῦ της τοῦ /  
 σινιὸρ Φραντζεσκάκη δύο λειβάδια τὸ ἕνα λεγόμενον Μπαμπακιές καὶ τὸ ἄλλο τοῦ  
 Μπαγάτου ἀκόμα / καὶ δύο ἀμπέλια εἰς τὰς Σίνφωνες τὸ ἕνα στὰ Πλατυβόλια  
 παντοτινὸ μὲ τὸν Ἰωάννη τζ' Ἐρήνης ἀ / πὸ τὴν μονὴ καὶ τὸ ἄλλο στὶς Καστιανιές  
 ἐλεύτερον ἀκόμα ἀφήνει του καὶ δέκα ἀγελάδες μισιάρι / κες καὶ ζᾶ λιανὰ κεφάλια  
 τριάντα καματερά ἀκόμη καὶ μία τάβλα στρογγυλὴ ποὺ τοῦκα / με ὁ μαστρὸ  
 [[Σταμάτης]] Μιχελῆς καὶ δώδεκα σκαμπέλα καὶ κασέλες δύο ἀκόμα ἀφήνει τῶν  
 ἐδουονῶν της ἀρ / χοντόπουλων ποὺ λείπου τοῦ Ἀντώνη καὶ τοῦ Γρατζίου δύο κομ-  
 μάτια περιβόλια στὴ Μονὴ καὶ ἄλλα δύο κομμά / τια χωράφια στὶς Σίνφωνες τὸ  
 ἕνα τῶν Μπλατάνων καὶ τὸ ἄλλο τῆς Δράκισσας ἀκόμη καὶ τὸ νερόμυλο / στὰ Χά-  
 λαντρα ἀκόμα λέγειν στὰ ὅσαν τῆς εὐρεθοῦσιν ἀπὸ ζᾶν χοντρά καὶ λιανὰ ξεχὸς  
 ἀπὸ κεῖνα τὰ / διορισμένα ὅπου ἔχειν γραμμένα ἄνωθεν νὰ εἶναι καὶ αὐτὰν τῶν  
 αὐτινῶν δύοον παιδίων ἀκόμη καὶ εἰσὲ / ὅ,τιν ἄλλα ροῦχαν ποὺ θέλασιν τῆς εὐρε-  
 θοῦν ἄγραφαν ὅπου νὰ μὴν τὰ ἔχην πουργοταμένα νὰ εἶ / ναι καὶ αὐτὰν τῶν ἄνωθεν  
 τριῶν παιδίων τοῦ Φραντζεσκάκη καὶ τοῦ Ἀντώνη καὶ τοῦ Γρατζίου νὰ τὰ μοιρά-  
 / ζουν νὰ παίρνη ὁ Φραντζεσκάκης τὰ ἑμισὰν καὶ τὰ ἄλλα ἑμισὰν τὰ ἄλλα δύο ἀδέλ-  
 φια κά / νοντάς τωνε καὶ κοντετζιὸν τῶν αὐτῶν τριῶν ἀδελφιῶν ὅτιν νὰ εἶναι κρα-  
 τημένα νὰ τῆς κάμνου / πᾶσαν ἕνας τος μία λειτουργία πᾶσαν ἐβδομάδα διὰ σω-  
 τηρίαν της καὶ τοῦ πατέραν τος / κἀνοντάς τος ἀκόμη ξεκάθαρην κοντετζιὸν ὅτιν  
 ἂν ἴσως καὶ ἀπὸ τὰ δύο ἀδέλφια / τὸν Ἀντώνη καὶ τὸν Γρατζιὸν ἤθελε ἀποθάνειν

εἰς περ τοῦ ἄλλου τος τὸ μερδικόν του [ ] / νὰ τὸ παίρνη ὁ ζώντας εἰ δὲ  
 πάλι καὶ ἐθέλασιν ἀποθάνει καὶ οἱ δύο νὰ τὶς κληρονο[.....] / τζεσκάκης καὶ τὰ  
 παιδίαν του παίρνοντας καὶ τὸ ὀμπλίγονι τῶν λειτουργῶ πού ἐθέλασιν νὰ [ ]  
 / κινι νὰ τὶς κάνη αὐτὸς κληρονομικῶς εἰ δὲ πάλι ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ ὀρίσῃν καὶ ἤθελε  
 ἀπο[θά] / νει ὁ Φραντζεσκάκης χωρὶς παιδία νόμιμα τὰ ὅσαν τοῦ ἔχειν ταμένα  
 ἐδῶ νὰ τὰ παίρ / νου τὰ ἄνωθεν δύο παιδία Ἀντώνης καὶ Γρατζίος με τοῦτον πάλι  
 μετὰ τὸν θάνατον / τῶν αὐτῶν παιδίω νὰ πηγαίνῃ τὸ ἓνα λειβάδιν ἀπὸ τὰ προλε-  
 γόμενα ἡγίου τοῦ Μπαγάτου νὰ / πηγαίνῃ εἰς τὸν μπάνκον τῆς κυρίας τῆς μητρο-  
 πόλεως καὶ εἰς τὴν κυρία τὴν Καπέλλα ἀκόμη τὸ / περιβολάκιν στὴ Μονὴ πού λένε  
 τοῦ Σταμάτην τῆς Χήρας νᾶναι καὶ αὐτὸν εἰς τὲς δύο ἐκκλη / σίες Μητρόπολη καὶ  
 Καπέλλα [[νὰ μοιράζου]] νὰ συνάνζουν τὴν ἐσοδίαν τος νὰ τὴ μοιράζου καὶ νᾶ / ναι  
 κρατημένος ὁ μπάνκος νὰ κάνη μία λειτουργία τὴν ἐβδομάδα διὰ τὴν ψυχὴν της /  
 καὶ τοῦ ποτὲ ἀντρός της παρακαλώντας καὶ τοὺς ἀφέντες τοὺς πατέρες τῆς κιουρᾶς  
 μας τῆς Κα / πέλλας νὰ προσεύχονται διὰ τὴν ψυχὴ μας πλὴ εἰς τὰ ἀποδέλοιπα  
 πουρκιὰ τοῦ Φραν / τζεσκάκην νὰ πηγαίνου εἰς τοῦ ἀδελφοῦν του τοῦ Χρυσάκη  
 καὶ τῆς ἀδελφῆς του τῆς Κατερίνας / ἢ εἰς τοὺς κληρονόμους τος ἡγίου στὰ παιδίαν  
 τος ἀκόμα λέγειν πὼς σὲ ὅσες νιτράδες ἐθέ / λασιν τῆς εὐρεθῇν ἐδῶ μέσαν εἰς τὰ  
 σπίτια καὶ ὅζων εἰς τὰ ἄλλα σπίτια / τῶν Σιν / φώνω / νὰ εἶναι ὅλες τοῦ / υἱοῦν  
 της τοῦ Φραντζεσκάκην καὶ ἀφήνει του ἓνα τζαμπελέτον με τὶς κουρτούπιζες με /  
 τοῦτον νὰ κάμῃ ἓνα πάπλωμα μεταξωτὸν ἡγίου καμουχένο νὰ τὸ δώσῃν τοῦ ἐνγ-  
 γονοῦν της τοῦ Για / κουμάκη πού τῷχεν ταμένον τῆς μάνας του καὶ δὲν τῆς τῷδω-  
 κε / καὶ τὰ ἐξῆς /. "Ὅθεν ρωτηθεὶς παρ' ἐμοῦ / τοῦ νοταρίου εἰ ἔχει παραγγεῖλει  
 τί ἕτερον καὶ εἶπε μου οὐχὶ εἰ μὴ ἡ παροῦσαν της δια / θήκη θέλει εἶσται ἰσχυρὰ  
 βεβαία καὶ τὰ ἐξῆς παρακαλώντας καὶ ἄξιο / πίστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφου  
 ὑπὸ χειρός τος.

, — Ἐγὼ ὁ πρὲ Σμαραγδῆς Ρουγγέρης κανονικὸς πρεβόστρος μάρτυρας.

/ — Φραντζέσκος Κορονέλλος τεζοριέρος μάρτυρας —

/ — Τζώρτζης Σουμμαρούπας μάρτυρας παρακαλετός —

/ — Γερμανὸς Κορονέλλος μάρτυρας σὲ ἄνωθε —

/ — Ἀντώνης Γάτος μάρτυρας εἰς τ' ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.